

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

**DECIZIA NR. 3
din 10.01.2013**

privind soluționarea contestației formulate de
SC SRL, CUI,
din loc., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 04.12.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. din 03.12.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 04.12.2012, cu privire la contestația formulată de **SC SRL**, din loc., județul Suceava.

SC SRL, CUI, cu sediul în loc., județul Suceava, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. din data de 20.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./20.11.2012, privind suma totală de, reprezentând:

-lei TVA ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA.

Decizia de impunere nr. din data de 20.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./20.11.2012, a fost transmisă personal, fiind luată la cunoștință în data de **20.11.2012, conform semnăturii de luare la cunoștință și ștampilei aplicată pe adresa de înaintare a acesteia.**

SC SRL contestă decizia emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava sub nr. din data de 27.11.2012.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC SRL formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.din data de 20.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./20.11.2012, privind suma de, reprezentând:

-lei TVA ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA.

În susținerea contestației petenta invocă prevederile Legii nr. 571/2003, art. 160, privind taxarea inversă aplicată la materialul lemnos.

Contestatoarea consideră că decizia de impunere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./20.11.2012 este împotriva legislației în vigoare, având în vedere că sumele constatate de organele de control fac obiectul cumpărării de masă lemnoasă de la o persoană juridică.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 20.11.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat la sub nr./20.11.2012, s-au stabilit obligații fiscale în sumă delei, reprezentândlei TVA,lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA șilei penalități de întârziere aferente TVA.

Organele de inspecție fiscală au procedat la reverificarea TVA pentru perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, conform Deciziei de reverificare nr. din data de 26.10.2012, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, ținând cont de constatările din Procesul verbal nr. din 04.10.2011, întocmit de Garda Financiară Suceava.

1. În urma inspecției fiscale desfășurate la SC SRL, s-a constatat că, prin Procesul verbal înregistrat sub nr. din 04.10.2011, comisarii Gărzii Financiare Suceava au constatat că, în perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 29 (douăzeci și nouă) facturi emise de SC, reprezentând achiziția cantității demc material lemnos în baza unor avize de însoțire care nu aparțin furnizorului (carnetele de avize din care provin au fost ridicate de la Direcția Silvică de către alte societăți comerciale, respectiv SCSRL, jud. Harghita și SC SRL Targu Mureș).

În consecință, comisarii Gărzii Financiare Suceava au considerat că facturile care au la bază avizele de însoțire ridicate de cele două societăți nu reprezintă documente legale de deducere a cheltuielilor cu materiile prime/mărfurile..

La inspecția fiscală precedentă consemnată în Raportul de Inspecție Fiscală nr./23.01.2012 și Decizia de impunere nr./23.01.2012, echipa de control din cadrul DGFP - AIF Suceava a constatat că, în lunile decembrie 2009 și ianuarie 2010, SC SRL a înregistrat eronat la cheltuieli deductibile privind mărfurile (cont 607), suma delei (valoarea de achiziție a materialului lemnos), din carelei în luna decembrie 2009 șilei în luna ianuarie 2010, în baza a 29 (douăzeci și nouă) facturi emise de SC, com. ..., jud. Suceava, CIF

S-a constatat că facturile înregistrate în contabilitate nu au la baza documente justificative de proveniență (avize de însoțire) - prevăzute de art. 3, alin. (1) și art. 4, alin. (1) din HG nr. 996 / 2008 privind aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, prin care să se facă dovada intrării în gestiune a acestuia.

2. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 20.11.2012, în urma reverificării societății pe linie de TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că, în lunile decembrie 2009 și ianuarie 2010, SC SRL a dedus nelegal TVA aferentă celor 29 (douăzeci și nouă) facturi emise de SC, jud. Suceava, aplicând măsurile de simplificare TVA (taxare inversă), prin articolul contabil 4426 "TVA deductibilă" = 4427 "TVA colectată".

Astfel, echipa de inspecție fiscală a stabilit TVA suplimentară de plată în sumă delei, aferentă unei baze impozabile delei (.....lei x 19%).

Pentru TVA stabilită suplimentar, în sumă delei, s-au calculat **accesorii** în sumă totală de lei, din care, dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că au fost încălcate prevederile art. 146 alin. 1 lit. a, art. 160 alin. 2 lit. b și alin. 3 și art. 158 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, precum și prevederile art. 119 alin. 1, art. 120 alin. (1) și art. 120¹ alin. (1) lit. (c) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

Referitor la suma contestată de, reprezentândlei TVA,lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA șilei penalități de întârziere aferente TVA, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care, cu privire la achizițiile efectuate de SC SRL în baza a 29 (douăzeci și nouă) facturi emise de SC, care au la bază avize de însoțire

care nu aparțin furnizorului, a fost sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava prin adresa nr. /14.10.2011.

În fapt, organele de inspecție fiscală au procedat la reverificarea TVA pentru perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, conform Deciziei de reverificare nr. din data de 26.10.2012, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, ținând cont de constatările din Procesul verbal nr. din 04.10.2012, întocmit de Garda Financiară Suceava.

Prin procesul verbal nr. din 04.10.2011 încheiat de Garda Financiară Suceava s-a constatat că, în perioada decembrie 2009 și ianuarie 2010 SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 29 (douăzeci și nouă) facturi emise de SC, reprezentând achiziția cantității demc material lemnos în baza unor avize de însoțire care nu aparțin furnizorului (carnetele de avize din care provin au fost ridicate de la Direcția Silvică de către alte societăți comerciale, respectiv, SCSRL Tulghes, jud. Harghita și SC SRL Targu Mureș).

S-a constatat că pentru perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, documentele înregistrate în contabilitatea SC SRL, aferente achizițiilor de material lemnos, în valoare totalălei, nu au la bază documente legale de proveniență și de deducere a cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă.

În urma reverificării pe linie de TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada decembrie 2009 și ianuarie 2010, SC SRL a dedus nelegal TVA aferentă celor 29 (douăzeci și nouă) facturi emise de SC, com. ..., jud. Suceava, aplicând măsurile de simplificare TVA (taxare inversă), prin articolul contabil 4426 "TVA deductibilă" = 4427 "TVA colectată", și a stabilit TVA suplimentară de plată în sumă delei, aferentă unei baze impozabile delei (.....lei x 19%).

Pentru TVA stabilită suplimentar, în sumă delei, s-au calculat **accesorii** în sumă totală de lei, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

Procesul verbal înregistrat sub nr. /04.10.2011, încheiat de Garda Financiară Suceava, a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava, cu adresa nr. din 14.10.2011, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți; [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea ”.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 20.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de cercetare penală urmează să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, conform cărora operațiunile derulate între cele două societăți comerciale, în perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, au fost nereale și nu au avut la baza un document justificativ potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării reale a operațiunilor.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005 privind evaziunea fiscală.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1. lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că „*întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l*

tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat „*Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.*

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora ”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei fapt, pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru suma de, reprezentândlei TVA,lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA, șilei penalități de întârziere aferente TVA, **procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru **suma totală de**, conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedura fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului

contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, citat anterior.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației formulate de SC SRL,, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 20.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind suma de, **reprezentând:**

-lei TVA ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA, procedura

administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la **Tribunalul Suceava**, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.